

Franckesche Stiftungen zu Halle

Xenophontis Memorabilia Socratis Graece

Xenophon

Gothae, MDCCLXXXVIII.

VD18 12986496

Caput XI. Cum Theodota meretrice de arte hominum alliciendorum disserit.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha55-1-193062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha55-1-193062)

ἔφη, τὸτο λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ τὰ
νῦν ὁρῶς ἀποδεχῇ.

CAPVT XI.

*Cum Theodota meretrice de arte hominum
alliciendorum differit.*

Γυναῖκος δέ ποτε ἔσσης ἐν τῇ πόλει κα-
λῆς, ἥ ὄνομα ἦν Θεοδότῃ, καὶ οἷας 1) συν-
εἶναι τῷ πείθοντι, μνησθέντος αὐτῆς τῶν
παρόντων τινός, καὶ εἰπόντος, ὅτι κρεῖττον
εἴη λόγος τὸ κάλλος τῆς γυναῖκος, καὶ ζωγρά-
φου φήσαντος εἰσεῖναι πρὸς αὐτὴν ἀπεικασ-
μένους, οἷς ἐκείνην ἐπιδεικνύειν ἑαυτῆς ὅσα
καλῶς ἔχοι· ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους m), ἔφη
ὁ Σωκράτης, εἰ γὰρ δὴ ἀκῆσασί γε, τὸ n)
λόγος κρεῖττον ἐστὶ καταμαθεῖν. καὶ ὁ διηγη-
σάμενος, ἐκ ἂν φθάνοιτ', ἔφη, ἀκολυθῶν-
τες; ἔγω μὲν δὴ πορεύθεντες πρὸς τὴν Θεο- 2
δότῃν, καὶ καταλαβόντες ζωγράφῳ τινὶ πα-
ρεσηκυῖαν, ἐθεάσαντο. παυσάμενος δὲ τῷ
ζωγράφῳ, ὦ ἄνδρες, ἔφη ὁ Σωκράτης, πό-
τερον ἡμᾶς δεῖ μᾶλλον Θεοδότῃ χάριν ἔχειν,
ὅτι ἡμῖν τὸ κάλλος ἑαυτῆς ἐπέδειξεν, ἢ ταύ-
την ἡμῖν, ὅτι ἐθεασάμεθα; ἀρ' εἰ μὲν ταύ-
τη

1) Vulg. οἷα, immo
Bryling. οἷα.

m) Ed. pr. θεασα-
μένους.

n) Sic ex conj. dedi.
Vulg. τῷ. Ernestius conj.

τὸ τοῦ λ.

τῇ ὠφελιμωτέρᾳ ἐστὶν ἢ ἐπίδειξις, ταύτην
 ἡμῖν χάριν ἐκτεόν· εἰ δὲ ἡμῖν ἡ θεὰ, ἡμᾶς
 3 ταύτῃ. εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι δίκαια λέ-
 γοι, ἔκῃ, ἔφη, αὕτη μὲν ἤδη τε ο) τὸν
 παρ' ἡμῶν ἔπαινον κερδαίνει, καὶ ἐπειδὰν εἰς
 πλείους διαγυγίλωμεν, πλείω ὠφεληθήσεται·
 ἡμεῖς δὲ ἤδη τε, ὧν ἐδεασάμεθα, ἐπιδυ-
 μῶμεν ἄψασθα, καὶ ἄπιμεν ὑποκνιζόμενοι,
 καὶ ἀπελθόντες ποθήσομεν. ἐκ δὲ τούτων
 εἰκός, ἡμᾶς μὲν θεραπεύειν, ταύτην δὲ θε-
 ραπεύεσθαι. καὶ ἡ Θεοδότῃ, νῆ Δί', ἔφη, εἰ
 τοῖνυν ταῦθ' ἔσως ἔχει, ἐμὲ ἂν δέοι ὑμῖν
 4 τῆς θεᾶς χάριν ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου ὁ Σω-
 κράτης, δεῶν αὐτὴν τε πολυτελῶς κεκοσμη-
 μένην, καὶ μητέρα παρῆσαν αὐτῇ ἐν ἐσθῇτι
 καὶ θεραπείᾳ ἔ τῇ τυχέσῃ, καὶ θεραπαί-
 νας πολλὰς καὶ εὐεδαῖς, καὶ εὐδὲ ταύτας
 ἡμελημένως ἐχέσας, καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν οἰ-
 κίαν ἀφθόνως κατεσκευασμένην, εἰπέ μοι,
 ἔφη, ὦ Θεοδότῃ, ἔτι σοι αἰγρός; ἔκ ἔμοιγ',
 ἔφη. ἀλλ' ἄρα οἰκία προσόδους ἔχουσα; εὐδὲ
 οἰκία, ἔφη. ἀλλὰ μὴ χειροτέχνηα τινές;
 εὐδὲ χειροτέχνηα, ἔφη. ποθεν ἂν, ἔφη, τὰ
 ἐπιτήδεια ἔχεις; ἂν τις, ἔφη, φίλος μοι γε-
 νόμενος, εὖ ποιεῖν ἐθέλη, ἔσός μοι βίος ἐστὶ.
 5 νῆ τὴν Ἥραν, ἔφη, ὦ Θεοδότῃ, καλὸν γὰρ
 τὸ κτήμα, καὶ πολλῷ κρεῖττον ἢ ρ) οἶων τὰ
 καὶ

ο) τε in al. non ex-
 stat.

ρ) ἢ in Ern. et non-
 nullis antiqu. edd. non

existat; quod tamen vix
 abesse potest, cum geni-
 tivi οἶων etc. non refe-
 rantur ad comparativum
 sed ad ἀγέλην.

καὶ βοῶν καὶ αἰγῶν, Φίλων ἀγέλην κεκτῆ-
 θαμ. ἀτὰρ, ἔφη, πότερον τῇ τύχῃ ἐπιτρέ-
 πεις, εἴαν τις σοὶ φίλος, ὥσπερ μυῖα, προσ-
 πτῆται, ἢ καὶ αὐτὴ τι μηχανᾷ; πῶς δ' ἂν,
 ἔφη, ἐγὼ τέττε μηχανὴν εὖροιμι; πολὺ νῆ 6
 Δί, ἔφη, προσηκόντως μᾶλλον ἢ αἱ Φάλαγγες.
 οἶσθα γὰρ, ὡς ἐκεῖνα θηρῶσι τὰ πρὸς τὸν
 βίον. ἀράχνια γὰρ δῆπερ λεπτὰ ὑφηνάμενα,
 ὃ, τι ἂν ἐνταῦθα ἐμπέσῃ, τέττω τροφῇ χερῶ-
 νται. καὶ ἐμοὶ ἔν, ἔφη, συμβαλεῖς ὑφῆνα 7
 σθαί τι θήρατρον. ἔ γὰρ δὴ*) ἔτῳ γε ἀτεχ-
 νῶς οἶσθαι χρὴ τὸ πλείεσθ' ἄξιον ἀγρευμα,
 Φίλῃς, θηράσειν. ἔχ' ὁρᾷς, ὅτι καὶ τὸ μι-
 κρὸν ἄξιον, τὰς λαγῶς, θηρῶντες πολλὰ τεχ-
 νάζουσιν; ὅτι μὲν γὰρ τῆς νυκτὸς νέμονται, κύ- 8
 ναις νυκτερευτικὰς πορισάμενοι, ταύταις αὐ-
 τὰς θηρῶσιν. ὅτι δὲ μεθ' ἡμέραν ἀποδιδρά-
 σκασιν, ἄλλας κτῶνται κύνας, αἵτινες, ἢ ἂν
 ἐν τῆς νομῆς εἰς τὴν εὐνὴν ἀπέλθωσι, τῇ ὁ-
 σμῇ αἰσθανόμενα, εὐρίσκουσιν αὐτάς. ὅτι δὲ
 ποδώκεις εἰσὶν, ὥστε καὶ ἐν τῷ φανερῷ τρέχον-
 τες ἀποφεύγειν, ἄλλας αὖ κύνας ταχείας πα-
 ρασκευάζονται, ἵνα κατὰ πόδας ἀλίσκωνται.
 ὅτι δὲ καὶ ταύταις αὐτῶν τινες ἀποφεύγασι,
 δίκτυα ἱσῶσιν εἰς τὰς ἀτραπὰς, ἢ φεύγουσιν,
 ἵν' εἰς ταῦτα ἐμπίπτοντες συμποδίζωνται. τί 9
 νι ἔν, ἔφη, τοιάτῳ Φίλῃς ἂν ἐγὼ θηρῶν;
 εἰάν νῆ Δί, ἔφη, ἀντὶ κυνὸς κτήσῃ, ὅσις σοι
 ἰχθυέων μὲν τὰς φιλοκάλῃς καὶ πλεῖστας εὐρή-
 σαι, εὐρὼν δὲ μηχανήσεται, ὅπως ἐμβαλεῖ
 αὐτὰς εἰς τὰ σὰ δίκτυα. καὶ ποῖα, ἔφη, 10

*) ἔφη ex Msc. inseruit Schütz.

ἐγὼ

- ἐγὼ δίκτυα ἔχω; ἐν μὲν δήπῃ, ἔφη, καὶ μά-
 λα εὖ περιπλεκόμενον, τὸ σῶμα, ἐν δὲ τῇ
 τῷ ψυχῇ, ἣ καταμανθάνεις, καὶ ὡς ἂν
 ἐμβλέπῃσα χαρίζοιο, καὶ ὅ, τι ἂν λέγῃσα
 εὐφραίνοις καὶ ὅτι δαί τὸν μὲν ἐπιμελόμενον ἀ-
 σμένως ὑποδέχεσθαι, τὸν δὲ τρυφῶντα ἀπο-
 κλείειν, καὶ ἀρρώσῃσαντός γε φίλῃ φροντισ-
 κῶς ἐπισκέψασθαι, καὶ καλὸν τι πράξαντος
 σφόδρα συνηθῆναι, καὶ τῷ σφόδρα σε φρον-
 τίζοντι ὅλη τῇ ψυχῇ κεχαρίσθαι. φιλεῖν γε
 μὴν, εὖ οἶδ', ὅτι ἐπίσασα ἢ μόνον μαλακῶς,
 ἀλλὰ καὶ εὐνοικῶς. καὶ ὅτι ἀριστοὶ σοὶ εἰσὶν
 οἱ φίλοι, οἶδ' ὅτι ἢ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἀναπεί-
 δες. μὰ τὸν Δί', ἔφη ἡ Θεοδότῃ, ἐγὼ τῶ-
 11 των ἔδεν μηχανῶμαι. καὶ μὴν, ἔφη, πολὺ
 διαφέρει τὸ κατὰ φύσιν τε καὶ ἐρῶς ἀνθρώ-
 πῳ προσφέρεισθαι. καὶ γὰρ δὴ βία μὲν ἔτ'
 ἂν ἔλοις, ἔτε κατὰσχῳς φίλον· εὐεργεσία
 δὲ καὶ ἡδονὴ τὸ θηρίον τῶτο ἀλώσιμόν τε καὶ
 12 παραμόνιμόν ἐστιν. ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. δαί
 τοῖνον, ἔφη, πρῶτον μὲν τὰς φροντίζοντάς σε
 τοιαῦτα ἀξίειν, οἷα ποιῶσιν αὐτοῖς σμικρότα-
 τα μελήσει· ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀμείβεσθαι
 χαριζομένην τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔτω γὰρ ἂν
 μάλιστα φίλοι γίγνοιτο, καὶ πλεῖστον χρόνον
 13 φιλοῖεν, καὶ μέγιστα εὐεργετοῖεν. χαρίζοιο δ'
 ἂν μάλιστα, εἰ δεομένοις δωροῖο τὰ παρὰ σε-
 αυτῆς. ἐρεῖς γὰρ, ὅτι καὶ τῶν βρωμάτων
 τὰ ἡδιστα, εἰ μὲν τις προσφέρειται, πρὶν ἐπι-
 θυμῆν, ἀηδὴ φαίνεται, κεκορεσμένοις δὲ καὶ
 βδελυγμίῃ παρέχει· εἰ μὲν τις προσφέρει
 λιμὸν ἐμποιήσας, καὶ φανυλότερα ἢ, πάνυ
 ἡδέα

ἡδέα φαίνεται. πῶς ἔν' αὖν, ἔφη, ἐγὼ λιμὸν 14
 ἐμποίειν τῷ τῶν παρ' ἐμοὶ δυναίμην; εἰ νῆ Δί,
 ἔφη, πρῶτον μὲν τοῖς κεκορεσμένοις, μήτε
 προσφέρεις, μήτε ὑπομιμνήσκεις, ἕως ἂν τῆς
 πλησμονῆς παυσάμενοι πάλιν δέωνται· ἔπει-
 τα δέ*) τὰς δεομένους ὑπομιμνήσκεις ὡς κοσμιω-
 τάτῃ τε ὁμιλίᾳ, καὶ τῷ φαίνεσθαι βελομένη
 χαρίζεσθαι, καὶ διαφεύγεσθαι, ἕως ἂν ὡς μάλιτα
 δεηθῶσι. τῆνικαῦτα γὰρ πολὺ διαφέρει τὰ
 αὐτὰ δῶρα, ἢ πρὶν ἐπιθυμῆσθαι, δίδοναι. καὶ 15
 ἡ Θεοδότῃ, τί ἔν; ἔσ' σύ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρα-
 τες, ἐγένεθ' συνθηρατῆς τῶν Φίλων; εἰάν γε νῆ
 Δί, ἔφη, πείθῃς με σύ. πῶς ἔν' αὖν, ἔφη,
 πείσαιμί σε; ζητήσεις, ἔφη, τῆτο αὐτῇ, καὶ
 μηχανήσῃ, εἰάν τί μιν δέῃ. εἰσιδι τοίνυν, ἔφη,
 θάμνινά. καὶ ὁ Σωκράτης ἐπισκώπτων τὴν 16
 αὐτῆς ἀπαιγμοσύνην, ἀλλ' ὦ Θεοδότῃ, ἔφη,
 ἔ πάννυ μοι ῥαδίον ἐστὶ σχολάσθαι. καὶ γὰρ
 ἴδια πράγματα πολλὰ, καὶ δημόσια παρε-
 χεῖ μοι ἀσχολίαν. εἰσὶ δὲ καὶ φίλοι μοι, αἱ
 ἔτε ἡμέρας, ἔτε νυκτὸς ἀφ' αὐτῶν ἐάσασί με
 ἀπύεσθαι, φίλτρα τε μανθάνεσθαι παρ' ἐμῆ καὶ
 ἐπιδάσ. ἐπίσας γὰρ, ἔφη, καὶ ταῦτα, 17
 ὦ Σώκρατες; ἀλλὰ διὰ τί οἶε, ἔφη, Ἀπολλό-
 δωρόν τε τόνδε καὶ Ἀντισθένην ἐδέποτε μιν
 ἀπολείπεσθαι; διὰ τί δὲ καὶ Κέβητα καὶ Σιμ-
 μίαν Θήβηθεν παραγίγνεσθαι; εὖ ἴσθι, ὅτι
 ταῦτα ἐκ ἄνευ πολλῶν φίλων τε καὶ ἐπιδῶν
 καὶ ἰγγων ἐσὶ. χεῖρον τοίνυν μοι, ἔφη,
 τὴν ἰγγα, ἵνα ἐπὶ σοὶ πρῶτον ἔλκω αὐτὴν.
 ἀλλὰ μὰ Δί, ἔφη, ἐκ αὐτῆς ἔλκεσθαι πρὸς

*) δὲ cum Schüzio V. Cl. inf.